

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 112.973 van 27 november 2002
in de zaak A. 124.149/IX-3426.**

In zake : Albert RULLE,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat J. BERGE,
 kantoor houdende te LEUVEN,
 Philipslaan 20

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van TIENEN.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Albert RULLE op 19 juli 2002 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit genomen op 19 maart 2002 door de raad voor maatschappelijk welzijn van Tienen, waarbij hij met ingang van 1 april 2002 ambtshalve en zonder opzegging wordt ontslagen uit zijn betrekking van gegradueerde verpleegkundige;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van hetzelfde besluit;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgemaakt door auditeur B. THYS, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de beschikkingen van 10 oktober 2002, houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 november 2002;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BERGE, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaten E. STORMS en E. VANDEN BOER, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is sedert 1981 als gegradueerde verpleger in dienst van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn -hierna: OCMW - van Tienen. Hij was aanvankelijk tewerkgesteld in het Stedelijk Genees- en Heelkundig Instituut, dat onder het voornoemde OCMW ressorteert.

1.2. Met ingang van 1 januari 1998 wordt de exploitatie van voornoemd instituut overgedragen aan de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart. Die vereniging verbindt er zich onder meer toe een aantal statutair benoemde personeelsleden van het Stedelijk Genees- en Heelkundig Instituut verder tewerk te stellen tot zij de pensioengerechtigde leeftijd bereiken. Die personeelsleden, waaronder verzoeker, worden bij besluit van 16 december 1997 van de raad voor maatschappelijk welzijn met ingang van 1 januari 1998 ter beschikking gesteld van de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart.

1.3. Na de overdracht blijft verzoeker aanvankelijk tewerkgesteld op de spoedgevallendienst van het voormalige Stedelijk Genees- en Heelkundig Instituut. Vanaf 1 januari 1999 wordt hij tewerkgesteld op de enige dan nog resterende spoedgevallendienst van het Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart. Terwijl verzoeker voorheen enkel nachtdiensten verzekerde, wordt dan overeengekomen dat hij één dagdienst per maand zal presteren.

Vanaf oktober 1999 wordt verzoeker door de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart echter opgedragen de dagdienst te vervullen. Verzoeker verzet zich daartegen en nadat hij het OCMW van Tienen en de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart op 7 december 1999 in kort geding heeft gedagvaard, veroordeelt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven op 31 januari 2000 het voornoemde OCMW en de voornoemde VZW om verzoeker, op straffe van een dwangsom, “in de nachtdienst en alleen in de nachtdienst te behouden en in dezelfde functie, namelijk de spoedgevallendienst” totdat er een overeenkomst tussen de partijen tot stand komt of totdat de rechter ten gronde definitief uitspraak heeft gedaan.

1.4. Op 28 juni 2000 komt er voor het hof van beroep te Brussel tussen de betrokken partijen een akkoord tot stand naar luid waarvan de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart samen met verzoeker een datum zal proberen te bepalen vanaf dewelke laatstgenoemde zich opnieuw kan aanbieden in de nachtdienst “met één dagdienst per maand ongeveer”.

1.5. Er blijft echter betwisting bestaan tussen verzoeker, de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart en het OCMW over de vraag welke dienst verzoeker dient te vervullen. Er doet zich een incident voor waarbij verzoeker betrokken zou zijn geweest en dat aanleiding geeft tot een strafklacht met burgerlijke partijstelling. Er volgen ook meerdere gerechtelijke uitspraken in kort geding. Onder verwijzing onder meer naar een brief van 6 augustus 2001, waarbij de voornoemde VZW meedeelt dat met verzoeker een zodanig vertroebelde relatie is gegroeid dat ze heeft besloten dat hij onder geen enkele voorwaarde nog als gedetacheerd personeelslid tewerkgesteld kan worden, besluit de raad voor maatschappelijk welzijn van Tienen op 11 september 2001 om, “te uitzonderlijken titel en met het oog op het behoud van een sereen arbeidsklimaat binnen het A.Z. H. Hart”, met ingang van 30 september 2001 verzoekers detachering naar de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart tijdelijk op te schorten en hem met ingang van 1 oktober 2001 tijdelijk tewerk te stellen in het OCMW-rusthuis Keienhof.

1.6. Met een aangetekende brief van 18 september 2001 deelt de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart aan het OCMW van Tienen mede dat zij, teneinde het hoofd te kunnen bieden aan de druk om de kosten van het ziekenhuis in overeenstemming te houden met de inkomsten, de werking van het ziekenhuis dient te reorganiseren en dat zij dienvolgens heeft besloten om vanaf 24 september 2001 geen beroep meer te doen op veertien personeelsleden, waaronder verzoeker. Ten gevolge

daarvan besluit de raad voor maatschappelijk welzijn op 9 oktober 2001 de detachering van verzoeker naar de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart van 15 oktober 2001 tot en met 14 januari 2002 op te schorten en betrokkene in die periode als gegradueerde verpleegkundige tewerk te stellen in het OCMW-rusthuis Keienhof. Na het verstrijken van de voormelde termijn zal de tewerkstelling van verzoeker worden geëvalueerd. Verzoeker wordt met een aangetekende brief verzocht zich na zijn verlof, dat loopt van 1 tot en met 21 oktober 2001, in het rusthuis aan te melden.

1.7. Verzoeker blijft op het werk afwezig wegens ziekte van 23 oktober 2001 tot en met 21 december 2001. Met een aangetekende brief van 22 november 2001 deelt hij aan de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart mede dat hij zich “onder geen enkele voorwaarde” akkoord kan verklaren met zijn verwijdering uit het ziekenhuis. Hij vraagt “de onmiddellijke reïntegratie op de dienst spoedgevallen in vast nachtdienstverband” en oppert het voorstel om als “niet-gedetacheerde” in het ziekenhuis te werken.

1.8. Op bezwaar van verzoeker schorst de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant op 8 december 2001 het besluit van 9 oktober 2001 van de raad voor maatschappelijk welzijn betreffende de opschorting van de detachering van verzoeker en zijn tijdelijke tewerkstelling in het OCMW-rusthuis Keienhof. Volgens de gouverneur houdt dat besluit een mutatie of een dienstaanwijzing in waarin niet is voorzien door het administratief statuut van het personeel van het OCMW van Tienen en is in de personeelsformatie van het voornoemde rusthuis geen betrekking van gegradueerde verpleegkundige opgenomen.

1.9. Op 11 december 2001 besluit de raad voor maatschappelijk welzijn zijn geschorste besluit van 9 oktober 2001 te handhaven en bovendien de opschorting van de detachering van verzoeker naar de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart en de tewerkstelling van verzoeker in het OCMW-rusthuis Keienhof te verlengen van 15 januari 2002 tot en met 14 april 2002, waarna een evaluatie van de toestand zal volgen.

Met een aangetekende brief van 17 december 2001 stellen de voorzitter en de secretaris van het OCMW verzoeker hiervan in kennis en vragen zij hem zich op 24 december 2001 in het OCMW-rusthuis Keienhof aan te melden. Verzoeker ontvangt die brief echter pas op 2 januari 2002.

1.10. Op 24 december 2001 beveelt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart en het OCMW van Tienen om verzoeker “in dezelfde functie als voorheen tewerk te stellen in het H. Hart ziekenhuis te Tienen, namelijk de spoedgevallendienst, en dit totdat er ofwel een overeenkomst tussen partijen gesloten is ofwel de rechter ten gronde definitief uitspraak zal hebben gedaan en zulks zonder loonverlies, dit alles onder verbeurte van een dwangsom”. Voorts beveelt hij dat de uitvoering van de overeenkomst van 13 november 1997 wordt geschorst voorzover ze betrekking heeft op de personeelsleden ten aanzien waarvan het OCMW van Tienen heeft gevorderd dat ze weer door de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart in dienst zouden worden genomen.

1.11. Op 4 januari 2002 besluit de raad voor maatschappelijk welzijn om tegen de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg hoger beroep in te stellen. Tevens worden de raadsbesluiten van 11 december 2001 met betrekking tot de handhaving van het raadsbesluit van 9 oktober 2001 eensdeels en de verlenging van de opschorting van de detachering van verzoeker en van diens tijdelijke tewerkstelling in het OCMW-rusthuis anderdeels, met ingang van 24 december 2001 ingetrokken.

1.12. Op 9 januari 2002 laat verzoeker de beschikking van 24 december 2001 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg bij gerechtsdeurwaarders-exploot betekenen aan de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart en aan het OCMW van Tienen.

1.13. Met een aangetekende brief van 17 januari 2002, door verzoeker op 23 januari 2002 ontvangen, stellen de voorzitter en de secretaris van het OCMW van Tienen verzoeker in kennis van het raadsbesluit van 4 januari 2002. Zij vragen hem zijn betrekking van gegradueerde verpleegkundige in de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart weer op te nemen en zij dringen erop aan dat verzoeker zijn afwezigheid op het werk sedert de beëindiging van zijn ziekteverlof op 21 december 2001 zou verantwoorden. Zij wijzen erop dat indien verzoeker daaraan geen gevolg geeft hij als onwettig afwezig moet worden beschouwd en zij genooddaakt zullen zijn “de gepaste maatregelen” te treffen.

1.14. Verzoeker meldt zich op 23 januari 2002, samen met een vakbondsafgevaardigde, aan bij de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart om zijn werkzaamheden te hervatten, maar dat wordt hem niet toegestaan. Hij meldt zich vervolgens aan bij het OCMW van Tienen. Daar wordt hem medegedeeld dat de voorzitter

en de secretaris een beslissing zullen moeten nemen over hetgeen er in de toekomst met verzoeker dient te gebeuren.

1.15. Met een aangetekende brief van 25 januari 2002 dringt verzoeker er bij de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart op aan dat hij in de nachtdienst van de dienst spoedgevallen zou worden tewerkgesteld, zoals door de beschikking van 24 december 2001 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg is opgelegd. Verzoeker zendt een afschrift van deze brief naar de voorzitter van het OCMW van Tienen.

1.16. Met een aangetekende brief van 1 februari 2002 antwoordt de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart aan verzoeker dat “[hij] op 23 januari 2002 wel met een vakbondsafgevaardigde [zijn] onmiddellijke werkhervatting [is komen] opeisen, alsof er sinds 21 december 2001 niets zou zijn gebeurd”, maar dat hij “volkomen in gebreke [blijft] enige verantwoording te geven voor [zijn] afwezigheid sinds 21 december 2001, zodat het een onwettige afwezigheid betreft, waarvoor het OCMW de passende maatregelen zal moeten nemen”. Een afschrift van deze brief wordt naar het OCMW van Tienen gezonden.

1.17. Verzoeker reageert met een aangetekende brief van 6 februari 2002, waarin hij laat gelden dat hij geen enkele fout of tekortkoming heeft begaan en dat hij er “voor de zoveelste maal” op aandringt als gegradueerde verpleger tewerk te worden gesteld in de nachtdienst van de dienst spoedgevallen. Een afschrift wordt wederom naar het OCMW van Tienen gezonden.

1.18. Met een brief van 14 februari 2002, aangetekend verzonden tegen ontvangstbewijs, delen de voorzitter en de secretaris van het OCMW van Tienen aan verzoeker mede dat hij van 22 december 2001 tot en met 22 januari 2002 en vanaf 24 januari 2002 afwezig is gebleven en dat hij daarvoor nog geen wettige reden heeft aangebracht. Zij stellen verzoeker “officieel in gebreke” en verzoeken hem binnen vijf kalenderdagen vanaf de ontvangst van dat schrijven een schriftelijke verantwoording te bezorgen. Indien verzoeker daaraan geen gevolg geeft, zal hij als onwettig afwezig worden aangezien en zullen “de gepaste maatregelen” worden getroffen “zoals deze worden voorzien in het administratief statuut van het personeel van het OCMW”.

1.19. Verzoeker antwoordt met een aangetekende brief van 15 februari 2002 dat hij geen enkele fout of tekortkoming heeft begaan. Hij wijst erop dat hem sinds 22 maart 2001 de toegang tot de dienst spoedgevallen van de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart is ontzegd en dat uit hetgeen intussen is gebeurd en de standpunten die sindsdien zijn ingenomen blijkt dat het zinloos is dat hij zich in het ziekenhuis aanmeldt, zolang hij geen uitnodiging tot werkhervatting heeft gekregen. Hij betoogt dat hij zich ingevolge de brief van 17 januari 2002 van het OCMW van Tienen onmiddellijk in het ziekenhuis heeft aangemeld, maar zonder enig resultaat en dat hij tot op heden, noch van het OCMW van Tienen, noch van de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart een uitnodiging heeft ontvangen om zijn werkzaamheden op de spoedgevallendienst van het ziekenhuis als nachtverpleegkundige te hervatten.

1.20. Op 19 maart 2002 neemt de raad voor maatschappelijk welzijn het thans bestreden besluit om verzoeker met ingang van 1 april 2002 ambtshalve en zonder opzegging uit zijn ambt van gegradueerde verpleegkundige te ontslaan. Daarin wordt vastgesteld dat verzoeker van 21 december 2001 tot 23 januari 2002 zonder wettige reden afwezig is gebleven, dat hij nochtans met een aangetekende brief van 17 januari 2002 was aangemaand om zijn dienst te hervatten, dat hij zijn afwezigheid niet heeft verantwoord, doch in plaats daarvan op 23 januari 2002 zijn onmiddellijke werkhervatting is gaan opeisen bij de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart, wat echter niet mogelijk was daar hij niet op de werklijsten stond, precies omdat hij zich sedert 21 december 2001 niet had aangemeld. Dat het besluit dan vervolgt :

"Overwegende dat de heer RULLE, ondanks de aangetekende brieven d.d. 17 januari 2002 en 14 februari 2002, ook na 23 januari 2002 -en dit tot op de dag van vandaag- zijn betrekking van gegradueerde verpleegkundige in de vzw Algemeen Ziekenhuis H. Hart niet heeft hervat en in gebreke blijft enige verantwoording te geven voor zijn afwezigheid op zijn werkplaats, zodat deze als onwettig moet worden beschouwd;

Overwegende dat de heer RULLE op die manier blijk geeft van een manifest gebrek aan werkbereidheid;

Overwegende dat een dergelijke wanprestatie elke werkorganisatie doorkruist en dermate ernstig is dat de heer RULLE onmogelijk nog verder kan worden aanvaard om diensten te verstrekken aan patiënten;

Overwegende dat de heer RULLE zonder geldige reden weigert zijn actieve dienst te hervatten en derhalve als onwettig afwezig moet worden beschouwd;

Overwegende dat de concrete, feitelijke omstandigheden van dit dossier, zoals hierboven uiteengezet, het vermoeden wettigen dat de heer RULLE niet langer in dienst wenst te blijven en vrijwillig ontslag wenst te nemen;

Overwegende dat aldus toepassing moet worden gemaakt van art. 152, 2°, van het administratief statuut van het personeel van het OCMW dat het volgende bepaalt :

(...)"

2.1. Overwegende dat verzoeker onder meer in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 152, 2°, van het administratief statuut van het personeel van het OCMW van Tienen, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, alsook het ontbreken van de rechtens vereiste feitelijke grondslag en machtsoverschrijding, doordat de verwerende partij hem ambtshalve en zonder opzegging heeft ontslagen omdat hij geen verantwoording zou hebben afgelegd over zijn afwezigheid op het werk vanaf 22 december 2001 tot en met 22 januari 2002 en vanaf 24 januari 2002, terwijl hij wel degelijk geldige redenen had om afwezig te blijven, nu hem werd belet zijn werk te hervatten en hij dat tevens meermaals aan de verwerende partij heeft uitgelegd;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met betrekking tot de vordering tot schorsing in essentie antwoordt dat verzoeker na 21 december 2001 -datum tot welke hij met ziekteverlof was - er zich toe beperkt heeft het vonnis van de rechter in kort geding van 24 december 2001 te betekenen, maar tot 23 januari 2002 gewacht heeft om zich op het werk aan te bieden, wat hij nochtans spontaan had moeten doen onmiddellijk nadat hij van dat vonnis kennis had;

2.3.1. Overwegende dat verzoeker ambtshalve en zonder opzegging werd ontslagen uit zijn ambt van gegradueerde verpleegkundige, met toepassing van artikel 152, 2°, van het administratief statuut van het personeel van het OCMW van Tienen, dat luidt als volgt :

“Worden ambtshalve en zonder opzeg uit hun ambt ontslagen, de personeelsleden die :
[...]
2. na een geoorloofde afwezigheid, zonder geldige reden hun dienst niet hervatten;
[...].”;

2.3.2. Overwegende dat het ontslag van ambtswege, zoals bedoeld in die bepaling, geen tuchtmaatregel is maar een maatregel die wordt genomen in het belang van de dienst en die gesteund is op de gedachte dat de ambtenaar die na een geoorloofde afwezigheid zijn dienst niet hervat, geacht wordt vrijwillig uit dienst te zijn getreden; dat het bestuur bijgevolg tot dat ontslag slechts kan overgaan wanneer, gelet op de concrete omstandigheden van de zaak, het vermoeden dat de betrokken ambtenaar niet langer in dienst wenst te blijven, geacht moet worden niet weerlegd te zijn; dat het daarbij van geen belang is of het door de betrokkene aangebrachte motief ter

weerlegging van dat vermoeden de toets van de wettigheid kan doorstaan, aangezien dat motief als een louter feitelijk gegeven in aanmerking moet worden genomen;

2.3.3. Overwegende dat uit de feitelijke gegevens van de zaak, zoals ze hiervoor zijn uiteengezet, onmiskenbaar blijkt dat de verwerende partij toen zij het bestreden besluit heeft genomen, uit de afwezigheid van verzoeker op het werk van 22 december 2001 tot 22 januari 2002 en vanaf 24 januari 2002 geenszins vermocht af te leiden dat verzoeker vrijwillig uit dienst was getreden; dat, immers, sinds het ontstaan van het geschil tussen verzoeker en de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart met betrekking tot zijn tewerkstelling in het ziekenhuis, verzoeker herhaaldelijk allerlei stappen ondernomen heeft om zijn tewerkstelling in de nachtdienst van de spoedgevallendienst van het ziekenhuis te behouden of weer op te nemen, hetgeen blijkt uit zijn dagvaardingen in kort geding voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven; dat de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart echter sedert 22 maart 2001 herhaaldelijk geweigerd heeft om hem nog in het ziekenhuis te laten werken, niettegenstaande uitspraken van de rechter in kort geding; dat de verwerende partij daarvan kennis had; dat, wanneer verzoeker op het werk afwezig blijft na zijn ziekteverlof tot 21 december 2001 en kort daarop, na de beschikking van 24 december 2001 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg waarbij haar en de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart het bevel wordt gegeven verzoeker in dezelfde functie als voorheen in het ziekenhuis tewerk te stellen, verzoeker zich niet meteen, zonder daartoe een uitnodiging te hebben ontvangen, in het ziekenhuis heeft aangemeld en afwezig is gebleven, verwerende partij daaruit dan ook bezwaarlijk kon afleiden dat het de “wens” is van verzoeker om “niet langer in dienst [...] te blijven en vrijwillig ontslag [...] te nemen”; dat zulks des te meer geldt nu verzoeker, in antwoord op de brieven van 17 januari 2002 en 14 februari 2002 van het OCMW van Tienen waarbij werd geïnformeerd naar de reden van zijn afwezigheid, uitdrukkelijk heeft geantwoord dat hij zich op 23 januari 2002 in het ziekenhuis heeft aangemeld, maar hij niet werd toegelaten zijn dienst te hernemen, en dat hij zelf geen enkele fout of tekortkoming heeft begaan, doch geconfronteerd wordt met de volgehouden weigering van de VZW Algemeen Ziekenhuis Heilig Hart om hem als verpleger in de nachtdienst van de spoedgevallendienst tewerk te stellen en dat hij tot dan noch vanwege het OCMW van Tienen noch vanwege het ziekenhuis een uitnodiging heeft ontvangen om zijn werkzaamheden op de spoedgevallendienst te hervatten;

2.3.4. Overwegende dat, daargelaten de vraag of het juist is dat verzoeker “geen enkele fout of tekortkoming” heeft begaan niettegenstaande hij na de beschikking

van 24 december 2001 van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Leuven tot 23 januari 2002 heeft gewacht om zich op het werk aan te bieden, uit de briefwisseling die verzoeker met de verwerende partij heeft gevoerd, ondubbelzinnig blijkt dat aan zijn afwezigheid hoe dan ook niet het gevolg mocht worden verbonden dat hij geacht werd niet langer in dienst te willen blijven; dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 152, 2°, van het administratief statuut van het personeel van het OCMW van Tienen derhalve kennelijk niet vervuld waren;

2.3.5. Overwegende dat het eerste middel, in zoverre het de schending aanvoert van de voormelde statutaire bepaling, kennelijk gegrond is; dat die vaststelling, met toepassing van artikel 94 van het Regentsbesluit van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, dient te leiden tot de nietigverklaring van het bestreden besluit;

3. Overwegende dat de nietigverklaring tot gevolg heeft dat de door verzoeker ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing geen voorwerp meer heeft,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit genomen op 19 maart 2002 door de raad voor maatschappelijk welzijn van Tienen waarbij Albert RULLE met ingang van 1 april 2002 ambtshalve en zonder opzegging wordt ontslagen uit zijn betrekking van gegradueerde verpleegkundige.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zevenentwintig november 2000 en twee, door :

de H.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.